

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **K.K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 2025 r.

kwestii wyłączenia sędziego **A.B.**

od udziału w sprawie II KO 132/24,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności

p o s t a n o w i ł:

wyłączyć sędziego A.B. od udziału w sprawie Sądu Najwyższego o sygn. akt II KO 132/24.

UZASADNIENIE

Pismem z 18 listopada 2024 r. obrońca K.K. wniósł o wyłączenie sędziego A.B. od udziału w rozpoznawaniu wniosku sygnalizującego podstawę wznowienia postępowania karnego z urzędu ze względu na zaistnienie uchybienia z art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k., zarejestrowanego w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt II KO 132/24. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że zachodzą wobec sędziego A.B. okoliczności mogące wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności ze względu na przesłankę *nemo iudex in causa sua*. Związane są one z faktem, że przedmiotem wniosku jest zarzut nienależytej obsady Sądu Apelacyjnego w Warszawie, związanej z powołaniem sędziów do pełnienia urzędu sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na mocy ustawy z 8 grudnia

2017 r. o zmianie ustawy o KRS oraz niektórych innych ustaw, podczas gdy sam sędzia A.B. został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w trybie tej samej ustawy, a więc wypowiadałby się „odnośnie okoliczności, która go bezpośrednio dotyczy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Mając na względzie stanowisko wyrażane dotychczas w orzecznictwie Sądu Najwyższego dotyczące sposobu pojmowania wymogu bezstronności sędziego Sądu Najwyższego (por. uchwała składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20), wniosek o wyłączenie sędziego A.B. należało uwzględnić.

Na okoliczności uzasadniające stwierdzenie braku dochowania instytucjonalnych i ustrojowych gwarancji zapewnienia bezstronności i niezawisłości sądu ukonstytuowanego z udziałem sędziego A.B., powołanego pierwotnie do Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego w wadliwej procedurze, a następnie przeniesionego decyzją I Prezes Sądu Najwyższego z dniem 1 października 2020 r. do Izby Karnej, w procedurze ponownie wadliwej, wskazał Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z 7 marca 2024 r., IV KK 571/23. Zachowują one aktualność także w tej sprawie.

Oceniając natomiast sam wniosek stwierdzić należy, że z procesowego punktu widzenia zasadność podniesionego zarzutu ryzyka naruszenia zakazu nemo iudex in causa sua w tej sprawie jest oczywista. Wynika to ze zbieżności zarzutu wadliwości powołania sędziów orzekających w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie, objętych sygnalizacją w sprawie II KO 132/24, oraz wynikającego z tych samych okoliczności zarzutu wadliwości dotyczącej sędziego mającego rozpoznać sygnalizację i ocenić podstawy do wznowienia postępowania karnego z urzędu. W polu widzenia Sądu Najwyższego być musi także kwestia podniesionego zarzutu wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k., polegającej na wydaniu orzeczenia przez Sąd, w którego składzie brali udział sędziowie, powołani do orzekania w Sądzie Apelacyjnym w procedurze, w której uczestniczyła Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana w trybie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o KRS, a okoliczność ta dotyczy także SSN A.B. Konieczność wyłączenia od orzekania SSN A.B., znajdującą się takiej samej

sytuacji jak wskazani w sygnalizacji sędziowie nie ulega zatem wątpliwości. Stanowisko wskazujące na wystąpienie w takim układzie okoliczności oczywistych podstaw do wyłączenia jest już utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienie SN z 28 września 2022 r., IV KK 333/22, czy uchwała 7 sędziów SN z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22).

Wobec tego należało orzec jak w sentencji.

[WB]

[a.ł.]